Rok IV. Zeszyt 4, 5 i 6.

WIADOMOŚCI ADMINISTRACYJNE

MIASTA KATOWIC

Kwiecień — Czerwiec 1932

Treść zeszytu 4—6:

II. Uzupełnienie Zbioru Statutów Miejscowych.

NAKŁADEM MAGISTRATU MIASTA KATOWIC
Redakcja i administracja: Miejski Urząd Statystyczny

Drukarnia Śląska, Sp. z ogr. odp., Katowice.

ZBIÓR
STATUTÓW MIEJSCOWYCH

ważniejszych uchwał gminnych, regulaminów miejskich, najważniejszych rozporządzeń władz i t. d. obowiązujących na obszarze miasta Katowic.

II. Uzupełnienie.

KATOWICE 1930
Nakładem Magistratu miasta Katowic.

TREŚĆ.

Zarząd Ogólny.

1. Regulamin w sprawie właściwości rzeczowej i zakresu działania Oddziału prawnego i procesowego oraz Komisji prawniczej z dnia 30 marca 1932.

Rzeźnia Miejska — Hala Mięsna.

2. Regulamin z dnia 25 sierpnia 1930 dotyczący sprzedaży mięsa w Taniej Jatce przy Rzeźni Miejskiej.
3. Zarządzenie Wojewody Śląskiego z dnia 23 maja 1931 w przedmiocie kontroli i badania mięsa wprowadzonego do miast posiadających rzeźnie publiczne.

Budownictwo.

4. Statut miejscowy z dnia 22 lipca — 9 października 1930 o zapobieganiu zniekształceniu miejscowości i okolic o wybitnie pięknym krajobrazie.

Zakłady Miejskie.

5. Plan przymusowego odwożenia śmieci w mieście Katowicach z dnia 31 marca 1931.

Bezpieczeństwo Publiczne — Porządek Uliczny.

6. Rozporządzenie Policji miasta Katowic z dnia 27 listopada 1931 o oględzinach i utrzymaniu wód.
7. Rozporządzenie policyjne Dyrektora Policji w Katowicach z dnia 28 grudnia 1931 o ograniczeniu ruchu w niedziele i święta na ulicy Kościuszki.
8. Rozporządzenie policyjne Dyrektora Policji w Katowicach z dnia 6 lutego 1932 uzupełniające rozporządzenie policyjne z dnia 20 stycznia 1929 o uregulowaniu ruchu kołowego w Katowicach.
9. Rozporządzenie policyjne Dyrektora Policji w Katowicach z dnia 8 lipca 1931 o zalecaniu i sprzedaży towarów przez handlarzy ulicznych.
10. Rozporządzenie policyjne z dnia 26 czerwca 1931 o numeracji mieszkań i listach lokatorów.

Ruch Targowy — Handel.

11. Zmiana statutu targowego z dnia 13 września 1928.
12. Rozporządzenie Magistratu z dnia 5 stycznia 1925 w przedmiocie cenników dla artykułów pierwszej potrzeby.
13. Zarządzenie Policji Miejskiej z dnia 5 stycznia 1931 o ograniczeniu obrotu artykułami żywności w obrębie miasta Katowic.

Pośrednictwo Pracy.

14. Taryfa dla prywatnych pośredników pracy z dnia 5 marca 1931.

1) Regulamin
w sprawie właściwości rzeczowej i zakresu działania Oddziału prawnego i procesowego oraz Komisji prawniczej.

A. Cel.

§ 1.

Dla rozpatrzenia różnego rodzaju kwestyj spornych pod względem prawnym oraz prowadzenia procesów imieniem Gminy Miejskiej Katowice ustanawia sie Oddział prawny i procesowy oraz Komisję prawniczą.

B. Zadanie

a) Oddziału prawnego.

§ 2.

Oddział prawny rozpatruje wszelkiego rodzaju kwestje prawne, nasuwające się oddziałom magistrackim w toku załatwienia spraw i wydaje opinje w właściwym kierunku.

Oddziały magistrackie, przesyłające tego rodzaju sprawy do Oddziału prawnego, dołączą do sprawy streszczenie stanu faktycznego z podanjem ich stanowiska względnie zapatrywania.

§ 3.

Oddział prawny bada ze stanowiska prawnego wszelkie projekty statutów miejscowych, regulaminów i umów mających się zawrzeć imieniem Gminy Miejskiej Katowice.

§ 4.

Oddział prawny sprawdza, czy wszelkie środki celem ściągnięcia pretensyj wynoszących ponad 20.— złotych zostały wyczerpane.

b) Oddziału procesowego.

§ 5.

Oddział procesowy przeprowadza imieniem Gminy Miejskiej Katowice wytoczone przez nią i wytoczone jej procesy z powództwa cywilnego. W tym celu oddziały magistrackie

przekazują niezwłocznie po uchwaleniu przez Magistrat wniesienia skargi odnośny kompletny akt uporządkowany i zeszyty Oddziałowi procesowemu z streszczeniem stanu faktycznego i podaniem środków dowodowych.

Oddział Og. Adm., który otrzymuje wszelkie wpływy i oznacza właściwe oddziały, winien w razie wpłynięcia skargi, skargę natychmiast przesłać Oddziałowi procesowemu, który zażąda bezzwłocznie od właściwego oddziału odnośnych aktów i przedstawienia stanu faktycznego wraz z środkami dowodowemi.

Oddziały magistrackie winny sprawy Oddziału procesowego, które ze względu na ustalone w procedurze cywilnej czasokresy wymagają terminowego załatwienia, traktować jako pilne, udzielać niezbędnej i wyczerpującej odpowiedzi i przestrzegać ściśle zakreślonych przez Oddział procesowy terminów załatwienia.

Każde wszczęcie względnie wdawanie się w spór jak i wynik procesu podaje Oddział procesowy do wiadomości Magistratu i zainteresowanego oddziału.

§ 6.

Wszczęcie postępowania upominawczego — § 688 i nast. p. c. (nakaz zapłaty) — nie równa się wniesieniu skargi.

Oddziały magistrackie wnoszą jak dotychczas do właściwego Sądu Grodzkiego o wydanie nakazów, a dopiero gdy dłużnik zgłosi sprzeciw i Sąd wyznaczy termin ustnej rozprawy, wtenczas właściwy oddział odstępuje zgodnie z § 5 regulaminu sprawę sporną Oddziałowi procesowemu.

§ 7.

Oddział procesowy sporządza akty oskarżenia wypływające z przepisu § 196 k. k.

§ 8.

Oddział procesowy wnosi i uzasadnia na podstawie przedłożonych aktów podanie o wytoczenie postępowania dyscyplinarnego.

§ 9.

Do procesów w rozumieniu § 5 regulaminu nie należą skargi w postępowaniu sporno-administracyjnem przed Wojewódzkim Sądem Administracyjnym oraz spory zawisłe w Komisji Pojednawczej i Arbitrażowej. Zastępstwo w tych instancjach spoczywa jak dotychczas w rękach referentów odnośnego oddziału obeznanych z tego rodzaju sprawami.

Nie mniej jednak winien Oddział prawny udzielić na żądanie właściwego oddziału i po przedstawieniu przez niego

rzeczostanu wyjaśnień co do poruszonych przez strony w trakcie procesu kwestji prawnych.

c) Komisji prawniczej.

§ 10.

Oprócz przekazanych przez Magistrat spraw Oddział prawny przekazuje według własnego uznania sprawy wątpliwe pod względem prawnym a mające zasadnicze znaczenie Komisji prawniczej.

§ 11.

Komisja prawnicza składa się z 3 członków Magistratu i rozstrzygą sprawy większością głosów obecnych.

§ 12.

Komisja prawnicza zbiera się według potrzeby, conajmniej jednak raz w miesiącu

§ 13

Uchwały, które zapadają na posiedzeniach Komisji prawniczej zapisuje protokolant do protokolarza.

Protokół podpisuje conajmniej dwóch członków Komisji prawniczej i protokolant. Wyciągi z uchwał Komisji prawniczej uwierzytelnia protokolant.

§ 14.

Regulamin niniejszy wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1932 r.

Katowice, dnia 30 marca 1932 r.

Magistrat — XVII. Praw. i Proc. —

---

2) Regulamin
dotyczący sprzedaży mięsa w „Taniej Jatce" przy Rzeźni Miejskiej.

Na podstawie §§ 42 do 48 Rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 29. stycznia 1929 r., wydanego w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych, o urzędowem badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa w kraju (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 305) wydaje się na obszar miasta Katowic następujący regulamin:

§ 1.

W mieście Katowicach, w rzeźni miejskiej przy ul. Kozielskiej 11/13, urządza się tanią jatkę do sprzedaży mięsa uznanego za mniej wartościowe, jak również mięsa warunko-

wo zdatnego po poddaniu go zabiegom, mającym na celu jego unieszkodliwienie.

§ 2.

Mięsa zdatnego do spożycia w taniej jatce sprzedawać nie wolno.

§ 3.

Na obszarze miasta Wielkich Katowic w poszczególnych przypadkach zezwalać może na wyjątkową sprzedaż w taniej jatce mięsa mniejwartościowego, pochodzącego z innych miejscowości.

§ 4.

Magistrat miasta Katowic w poszczególnych przypadkach zezwalać może na wyjątkową sprzedaż w taniej jatce mięsa mniejwartościowego, pochodzącego z innych miejscowości.

§ 5.

Magistrat miasta Katowic na własny rachunek zużytkowuje lub sprzedaje mięso wymienione w § 1 i 4, lub też powierza te czynności osobie trzeciej, która wykonywa je pod nadzorem Dyrekcji Rzeźni miejskiej. Kwotę uzyskaną wypłaca Magistrat posiadaczom mięsa po potrąceniu opłat wymienionych w § 11.

§ 6.

Sprzedaż mięsa w taniej jatce w rzeźni miejskiej w Katowicach odbywa się regularnie 3 razy w tygodniu, a mianowicie: we wtorki, środy i piątki od godz. 8 do godz. 12.

Rodzaj i cenę mięsa sprzedawanego w taniej jatce ogłaszać należy przynajmniej na 12 godzin przed rozpoczęciem sprzedaży.

§ 7.

Ceny przyjętego albo powierzonego do zużytkowania lub sprzedaży mięsa ustala Dyrektor rzeźni lub jego zastępca.

Posiadacz mięsa niezadowolony z wysokości ustalonej ceny, może żądać ponownego ustalenia przez Komisję, wyznaczoną przez Magistrat w składzie Dyrektora rzeźni, jednego rzeźnika i jednego obywatela gminy. Cena ustalona przez Komisję jest obowiązującą.

§ 8.

Mięso nie sprzedane w wyznaczonym terminie należy przed ponownem dopuszczeniem do sprzedaży poddać sprawdzeniu przez lekarza weterynaryjnego, czy nadaje się jeszcze do spożycia, w razie potrzeby cenę mięsa należy ustalić ponownie, zgodnie z przepisami § 7.

Jeżeli mięso przy sprawdzeniu okaże się niezdatne do spożycia, należy usunąć je w sposób nieszkodliwy.

§ 9.

Mięso przeznaczone do sprzedaży w taniej jatce winno być podzielone na kawałki o wadze do 1 kg.: ilość sprzedana w ciągu dnia jednemu nabywcy, nie może przewyższać 5 kg.

§ 10.

Nabywca mięsa z taniej jatki winien je zużytkować wyłącznie we własnem gospodarstwie domowem.

Rzeźnikom, masarzom i osobom handlującym mięsem, nabywanie mięsa z taniej jatki jest wzbronione.

Inne osoby i zakłady, wymienione w § 42 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 29. stycznia 1929 r. (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 305) mogą nabywać mięso z taniej jatki tylko za uprzedniem zezwoleniem władzy nadzorczej i pod warunkami zastrzeżonemi w tem rozporządzeniu.

§ 11.

Z kwot uzyskanych ze sprzedaży mięsa w taniej jatce potrąca się opłaty w następującej wysokości:

Za bydlę rogate	1,50 zł.
„ „ „ ¼ . . .	0,45 „
„ „ „ małe . . .	0,45 „
„ świnię	1,50 „
„ świnię ½	0,75 „

Katowice, dnia 5. sierpnia 1930 r.

Magistrat.

Rada Miejska.

Uchwałę Magistratu z dnia 5. VIII. 1930 r., oraz uchwałę Rady Miejskiej z dnia 25. VIII. 1930 r. w sprawie statutu taniej jatki przy rzeźni miejskiej w Katowicach, Śląski Urząd Wojewódzki przyjmuje w myśl § 48 rozporządzenia Min. Roln. z dnia 29. I. 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 305) do zatwierdzającej wiadomości.

Katowice, dnia 11. października 1931 r.

Za Wojewodę:

(—) J. Wł. Bartl,

Naczelnik Wydziału.

3) Zarządzenie

Wojewody Śląskiego z dnia 23. maja 1931 r. w przedmiocie kontroli i badania mięsa wprowadzonego do miast, posiadającyh rzeźnie publiczne.

Na zasadzie art. 15 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22. marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 361) o badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa oraz §§ 39 i 41 rozporządzenia Min. Rolnictwa z dnia 29. I. 1929 r. (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 306) zarządzam co następuje:

§ 1.

Wszelkie transporty mięsa świeżego (surowe) ze zwierząt rzeźnych, jak to bydła rogatego i cieląt, świń, owiec, kóz i zwierząt jednokopytowych, niezależnie od ich wagi, sprowadzone w jakikolwiek sposób na obszar miast, posiadających rzeźnie publiczne, w których urzędowe badanie wykonują wyłącznie lekarze weterynaryjni, winny być niezwłocznie dostarczone do wyznaczonej przez Zarząd miasta (burmistrza — magistrat) miejskiej stacji kontroli sanitarnej, celem sprawdzenia, czy mięso wprowadzone jest zaopatrzone w odpowiednie świadectwa, o ile zaś chodzi o mięso świń, że jest również badane i wolne od włośni, oraz celem sprawdzenia i oznakowania mięsa.

§ 2.

Mięso, co do którego w myśl § 1. sprawdzono, że zostało urzędowo zbadane i oznakowane w miejscu uboju przez oglądacza mięsa a nie przez lekarza weterynaryjnego, podlego ponownemu badaniu w miejskiej stacji kontroli sanitarnej przez lekarzy weterynaryjnych.

§ 3.

Na pokrycie kosztów, związanych z przeprowadzeniem ponownego badania (§ 2) zarządy miast mają prawo pobierać od posiadaczy mięsa opłaty, które nie mogą być wyższe od opłat ustalonych na pokrycie kosztów urzędowego badania w danej rzeźni miejskiej.

Za wykonywanie natomiast czynności wymienionych w § 1. zarządzenia, nie mogą być pobierane żadne opłaty od posiadaczy mięsa.

§ 4.

Przekroczenie postanowień niniejszego zarządzenia karane będzie w myśl art. 32. rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22. marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 361).

§ 5.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Gazecie Urzędowej Województwa Śląskiego.

Wojewoda.

w z. (—) Dr. Saloni.
Za Wicewojewodę.

---

4) Statut miejscowy

o zapobieganiu zniekształcenia miejscowości i okolic o wybitnie pięknym krajobrazie.

Na podstawie § 11 ordynacji miejskiej z dnia 30. maja 1853 r. oraz §§ 2, 3, 5 i 6 ustawy z dnia 15. lipca 1907 r. o zapobieganiu zniekształceniu miejscowości i okolic o wybitnie pięknym krajobrazie (Zb. Ust. str. 260) wydaje się za zgodą Rady Miejskiej dla okręgu miasta Katowic (włącznie byłych gmin Bogucice, Załęże, Dąb, Ligota, Brynów) następujący statut:

§ 1.

Zezwolenia policyjno-budowlanego nie należy udzielić na wykonanie budowli, które wyglądem swym zeszpeciłyby wygląd miasta, oraz na wykonanie zmian budowlanych jak i dekoracyjnych przy budowlach o charakterze pomnikowym lub artystycznym, o ile zamierzone zmiany psułyby właściwy im charakter.

§ 2.

Postanowienia § 1. odnoszą się również do malowania oraz burzenia części lub szczegółów wymienionych budowli.

§ 3.

Na umieszczenie szyldów reklamowych, skrzynek wystawowych, napisów i malowideł jak i wszelkiego rodzaju transparentów, uzyskać należy zezwolenie policyjno-budowlane. Zezwolenia takiego nie udzieli władza policyjno-budowlana, jeśli umieszczenie danego przedmiotu mogłoby wpłynąć ujemnie na wygląd odnośnego budynku lub okolicy.

§ 4.

Części budynków widoczne z toru kolejowego, winny być utrzymane również starannie, podobnie jak ich części ze strony ulicy.

§ 5.

Celem rozpatrywania spraw objętych niniejszym statutem miejscowym, oraz do wydawania opinji w tych sprawach, będzie utworzona w myśl § 59 ordynacji miejskiej deputacja administracyjna, składająca się z dwóch członków Magistratu, dwóch członków Rady Miejskiej, każdoczesnego konserwatora śląskiego i dwóch architektów z wyższem wykształceniem, albo dwóch dyplomowanych inżynierów architektury, w miejscu zamieszkałych.

Członków Rady Miejskiej oraz architektów z wyższem wykształceniem wzgl. dyplomowanych inżynierów architektury, wybiera Rada Miejska.

Przed powzięciem decyzji przez władzę policyjno - budowlaną w sprawach unormowanych niniejszym statutem miejscowym, należy wysłuchać zdania deputacji i Magistratu. O budowach mniejszego znaczenia rozstrzega wyłącznie władza policyjno-budowlana.

§ 6.

Niniejszy statut miejscowy obowiązuje z dniem ogłoszenia. Z dniem tym traci moc obowiązującą statut miejscowy z dnia 3. maja 1912 r.

Katowice, dnia 22. lipca 1930 r.

Magistrat.

m. p. Dr. Kocur, m. p. Inż. Sikorski.

Katowice, dnia 9. października 1930 r.

Rada Miejska.

m. p. Piechulek. m. p. Urbańczyk.

Zatwierdza się na podstawie § 11 ordynacji miejskiej z dnia 30. maja 1853 r., w związku z § 16 ustawy o właściwości władz z dnia 1. sierpnia 1883 r.

Katowice, dnia 6. marca 1931 r.

L. RW. 138 **Śląska Rada Wojewódzka.**

Przewodniczący:

(L. S.) **Wojewoda Śląski.**

w z. Żurawski m. p.

Plan przymusowego odwożenia śmieci w mieście Katowicach. *)

5) Obwieszczenie.

Magistrat miasta Katowic zawiadamia niniejszem, że w myśl uchwał Korporacyj miejskich z dnia 4. III. i 20. III. 1931 roku przymusowe odwożenie śmieci w mieście Katowicach rozszerza się z ważnością od 16 kwietnia 1931 r. na nieruchomości położone przy następujących ulicach:

ul. Wojewódzka,
„ Zacisze,
„ Szafranka,
„ Francuska,
„ Lompy,
„ Podgórna,
„ Sienkiewicza,
„ Plebiscytowa,
„ Dąbrowskiego,
„ Jagiellońska.
„ Reymonta,
„ Krótka,
„ Jul. Ligonia,
„ Wita Stwosza,
„ Konckiego,
„ Król. Jadwigi,
„ Rybnicka,
„ Powstańców.

Katowice, dnia 31 marca 1931 r.

Magistrat

Zarząd Zakładów Miejskich.
(—) Szkudlarz.

---

6) Rozporządzenie

Zarządu Policji miasta Katowic z dnia 27 listopada 1931 r. o oględzinach i utrzymaniu wód.

Na podstawie §§ 5 i 6 ustawy o Zarządzie Policji z dnia 11 marca 1850 r. — Dz. ustaw pr. 265 —, §§ 133, 342, 348, 356 i 366 ustawy wodnej z dnia 7 kwietnia 1913 r. — Dz. ustaw pr. str. 5 3nr. 14, — oraz §§ 143 i 144 ustawy o ogólnej administracji kraju z dnia 30. VII. 1883 r. — Dz. ustaw pr. str. 195 — oraz

---

*) Patrz § 10 statutu miejscowego na stronie 383—387 Zbioru Statutów Miejscowych.

§ 2 ustawy o zarządzie policji na Górnym Śląsku z dnia 19. VI. 1912 r. — Dz. ustaw pr. str. 182, — zarządza się za zgodą gminy miasta Katowic co następuje:

§ 1.

Dla okręgu miasta Katowic stwarza się odnośnie do wszystkich wód płynących przez ten okręg. Nadzór Wodny.

§ 2.

Nadzór Wodny składa się:

1. z II Burmistrza, jako przewodniczącego,
2. z Miejskiego Radcy Budownictwa, jako zastępcy przewodniczącego,
3. z trzech, przez Radę Miejską na czas jej urzędowania wybranych członków oraz ich zastępców, z których jeden możliwie ma być przedstawicielem przemysłu.

Na wypadek niemożności uczestniczenia w oględzinach przewodniczącego, tenże wyznacza kierownika oględzin.

§ 3.

Czas i ilość oględzin ustala przewodniczący.

§ 4.

Przewodniczący prowadzi sprawy bieżące Nadzoru Wodnego i wydaje zarządzenia w jego imieniu. Zwoływanie posiedzeń następuje przez przewodniczącego.

§ 5.

Każdy członek ma jeden głos. Nadzór Wodny rozstrzyga większością głosów. Przy równości głosów rozstrzyga głos przewodniczącego.

Nadzór Wodny zdolny jest do powzięcia uchwał przy obecności conajmniej trzech członków.

§ 6.

Ewentualne koszta Nadzoru Wodnego ponosi Gmina Miejska.

§ 7.

Nadzorowi Wód przekazuje w myśl § 358 ustawy wodnej uprawnienie ustalania drogą rozporządzenia policyjnego na miejscu Policji Wodnej sposobu i czasu wykonania przepisanych §§ 114, 119 i 120 ustawy wodnej robót potrzebnych dla należytego odpływu wód i utrzymania ich brzegów.

§ 8.

Terminy oględzin winny być ogłaszane publicznie ze wskazaniem, że ewentualne wnioski i zażalenia wnoszone być mogą pisemnie lub ustnie podczas oględzin.

§ 9.

Grzywną do zł. 300,— lub odpowiednim aresztem karany będzie, kto nie wykona całkowicie lub częściowo swego obowiązku utrzymania biegu wody i jej brzegów w stanie normalnym do dnia oględzin. Przewodniczący Nadzoru Wodnego uprawniony jest, oprócz wyznaczenia kary, wymóc wykonanie potrzebnych robót na podstawie § 132 ustawy o administracji krajowej z dnia 30 lipca 1883 r.

§ 10.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

§ 11.

Z chwilą wejścia w życie niniejszego rozporządzenia traci moc obowiązującą rozporządzenie policyjne dotyczące oględzin i utrzymanie wód w powiecie miejskim Katowice, z dnia 16 marca 1916 r. *)

Zarząd Policji miasta Katowic

(—) Dr. Kocur
Prezydent miasta.

---

7) Rozporządzenie policyjne

Dyrektora Policji w Katowicach z dnia 28 grudnia 1931 r. o ograniczeniu ruchu w niedziele i święta na ul. Kościuszki w Katowicach.

Na podstawie §§ 5 i 6 ustawy o zarządzie policyjnym z dnia 11 marca 1850 (Zb. Ust. Pr. str. 265), §§ 143 i 144 ustawy o ogólnym zarządzie kraju z dnia 30 lipca 1883 (Zb. ust. pr. str. 195), § 2 ustawy o zarządzie policyjnym z dnia 19 czerwca 1912 (Zb. ust. pr. str. 182) oraz art. 1 pkt. 1 ustawy o utworzeniu Dyrekcji Policji z dnia 14 marca 1923 (Dz. Ust. Śl. Nr. 15 poz. 97) za zgodą Magistratu miasta Katowic, zarządzam co następuje:

§ 1.

W niedziele i święta od godz. 15-ej do godz. 20-ej zakazany jest przejazd samochodami, motocyklami i innemi pojazdami poruszanemi siłą mechaniczną lub zwierzęcą ulicą Kościuszki, na odcinku od ulicy Poniatowskiego do ulicy Parkowej.

*) W Zbiorze Statutów Miejscowych nie ogłoszone.

Zakazem nie są objęte wozy, przewożące artykuły żywnościowe i napoje.

§ 2.

Niezastosowanie się do powyższego przepisu karane będzie w drodze administracyjnej grzywną do 30 zł. a w razie niezamożności winnego odpowiednim aresztem.

§ 3.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Z chwilą wejścia w życie niniejszego rozporządzenia traci moc obowiązującą rozporządzenie policyjne z dnia 12-go stycznia 1925 o ograniczeniu ruchu na ul. Kościuszki (Gaz. Urz. Pow. Kat. Nr. 4 z roku 1925).

Dyrektor Policji

w z.

(—) Gebhardt.

---

8) Rozporządzenie policyjne

Dyrektora Policji w Katowicach z dnia 6. lutego 1932 uzupełniające rozporządzenie policyjne z dnia 20. stycznia 1929 r. o uregulowaniu ruchu kołowego w Katowicach. *)

Na podstawie §§ 5 i 6 ustawy o zarządzie policyjnym z dnia 11. marca 1850 (Zb. ust. pr. str. 265), §§ 143 i 144 ustawy o ogólnym zarządzie kraju z dnia 30. lipca 1883 (Zb. ust. pr. str. 195) § 2 ustawy o zarządzie policyjnym z dnia 19. czerwca 1912 (Zb. ust. pr. str. 182) oraz art. 1 ustawy o utworzeniu Dyrekcji Policji z dnia 14. marca 1923 (Dz. Ust. Śl. Nr. 15, poz. 97) za zgoda Magistratu miasta Katowic zarządzam co nastepuje:

§ 1.

Rozporządzenie policyjne Dyrektora Policji w Katowicach z dnia 20. stycznia 1929 o uregulowaniu ruchu kołowego w Katowicach (Gazeta Urzędowa Woj. Śl. Nr. 9 z 28. III. 1929 str. 116) ulega następującemu uzupełnieniu:

W § 5 dodaje się następujący drugi i trzeci ustęp: Na ul. Wawelskiej oraz na odcinku ul. Stawowej od ul. 3-go Maja do bramy dworca towarowego wolno zająć postój jedynie na zachodniej stronie jezdni, przyczem na odcinku ulicy Stawowej

---

*) Patrz I. Uzupełnienie Zbioru Statutów Miejscowych strona 4 i 5.

od ul. Młyńskiej do bramy dworca towarowego może zajmować postój nie więcej jak 7 furmanek.

Na ul. Młyńskiej wolno zająć postój na południowej stronie jezdni jedynie na odcinku od wylotu ulicy Wawelskiej do wylotu ulicy Słowackiego.

§ 2.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Dyrektor Policji.
w z.
(—) Gebhardt.

---

9) Rozporządzenie policyjne

Dyrektora Policji w Katowicach z dnia 8. lipca 1931 o zalecaniu i sprzedaży towarów przez handlarzy ulicznych.

Na podstawie §§ 5 i 6 ustawy o zarządzie policyjnym z dnia 11. marca 1850 (Zb. ust. pr. str. 265), §§ 143 i 144 ustawy o ogólnym zarządzie kraju z dnia 30. lipca 1883 (Zb. ust. pr. str. 195) oraz § 2 ustawy o zarządzie policyjnym z dnia 19. czerwca 1912 (Zb. ust. pr. str. 182) za zgodą Magistratu m. Katowic zarządzam co następuje:

§ 1.

Zakazuje się wywoływania towarów do sprzedaży przez handlarzy ulicznych na ulicach miasta Katowic.

Zakazuje się używania innych sposobów i jakichkolwiek hałaśliwych przedmiotów, służących do zalecania towarów.

§ 2.

Zakazuje się zatrzymywania furmanek i pojazdów wszelkiego rodzaju towarami do handlu ulicznego, oraz sprzedaży tych towarów:

a) na wszystkich ulicach i placach dzielnicy I-ej z wyjątkiem targowiska,
b) na ulicach Krakowskiej i Markiefki w dzielnicy II-ej,
c) na ulicy Wojciechowskiego w dzielnicy III. miasta Katowic.

Postój furmanek na pozostałych ulicach dozwolony jest tylko na czas krótki, przyczem wyczekiwanie w jednem miejscu na kupujących jest zabronione.

§ 3.

Winni naruszenia przepisów niniejszego rozporządzenia będą karani w drodze administracyjnej grzywną do 30 zł., a w razie nieściągalności, karą aresztu do 3 dni.

§ 4.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje na obszarze miasta Katowic.

Dyrektor Policji.
w z. (—) Filar,
Radca Wojewódzki.

---

10) Rozporządzenie policyjne o numeracji mieszkań i listach lokatorów.

Na podstawie §§ 5 i 6 ustawy o zarządzie policji z dnia 11. marca 1850 r. (Dz. U. Pr. str. 265 — §§ 143 i 144 ustawy o ogólnej administracji kraju z dnia 30. lipca 1883 r. (Dz. U. Pr. str. 195) oraz § 2 ustawy o zarządzie policji na Górnym Śląsku z dnia 19. czerwca 1912 r. (Dz. U. Pr. str. 182) zarządza się za zgodą gminy miasta Katowic co następuje:

§ 1.

Właściciele domów względnie osoby ich zastępujące na obszarze miasta Katowic, jeżeli w swym domu mają więcej, niżeli 4 mieszkania, obowiązani są w terminie do 1. października 1931 r. oznaczyć mieszkania w swych domach trwałemi numerami porządkowemi w liczbach arabskich. Oznaczenie następuje przez przymocowanie tabliczki porcelanowej lub emaljowej z numerem przy wejściu do mieszkania na górnej części drzwi wejściowych, albo przez wymalowanie na tem miejscu numeru trwałą farbą bezpośrednio na drzwiach. Numer w wielkości 4 cm. winien być widoczny i czytelny.

§ 2.

Właściciele domów względnie osoby ich zastępujące na obszarze miasta Katowic, jeżeli w swych domach mają więcej niżeli 4 mieszkania, obowiązani są w terminie do 1. października 1931 r. umieścić w sieni swego domu frontowego — przy głównem wejściu — na miejscu dla każdego widocznem, lecz nie dosięgalnym, listę (spis) swych lokatorów. Lista winna obejmować nazwiska głów rodzin, zajmujących poszczególne mieszkania z podaniem numeru mieszkania i części domu (dom frontowy, dom tylny, lewe skrzydło, prawe

skrzydło, suteren, I, II, III, IV piętro, na strychu itp.). Lista może być sporządzona na papierze, na drzewie lub na blasze (białe tło, czarne pismo).

§ 3.

Właściciele domów względnie osoby ich zastępujące, po umieszczeniu listy opisanej w § 2 obowiązani są utrzymać tę listę stale według stanu bieżącego.

§ 4.

Nieprzestrzegania niniejszego rozporządzenia policyjnego karane będą grzywną do 30 zł., względnie odpowiednim aresztem, o ile nie znajdą zastosowania inne postanowienia karne.

§ 5.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w „Gazecie Urzędowej Województwa Śląskiego".

Katowice, dnia 26. czerwca 1931 r.

Administracja Policji Miejskiej.

---

11) Zmiana statutu targowego.*)

Uchwałą Magistratu z dnia 24. lutego 1931 roku, oraz uchwałą Rady Miejskiej z dnia 20. marca 1931 r., zmieniono wyżej wymieniony statut jak następuje:

§ 8.

d) Sprzedaż mydła zwyczajnego, proszku mydlanego i pasty do obuwia jest zakazana; jednakowóż sprzedaż tych artykułów (z wyjątkiem mydła toaletowego) dozwolona jest wszystkim tym sprzedawcom, którzy sprzedawali je na targach tygodniowych w Katowicach, przed wejściem w życie niniejszego regulaminu, którym Magistrat w tym celu udzieli odpowiednich legitymacyj.

Katowice, dnia 24 lutego / 20 marca 1931 r.

Magistrat. **Rada Miejska.**

Powyższa zmiana statutu zatwierdzona została uchwałą Śląskiej Radv Wojewódzkiej z dnia 21. lipca 1930 r. L. RW. 551.

---

*) Zbiór Statutów Miejscowych str. 439.

12) Rozporządzenie

w przedmiocie cenników dla artykułów pierwszej potrzeby.

Na podstawie § 5 obwieszczenia o stworzeniu komisji do badania cen i uregulowaniu aprowizacji z dnia 25 września, 4. listopada 1915 r. i 6. lipca 1916 r. (Dz. U. Rzeszy Niem. r. 1915 str. 607 i 728 i r. 1916 str. 1673) zarządza się dla powiatu miejskiego co następuje:

§ 1.

Każdy utrzymujący celem drobnej sprzedaży artykuły określone bliżej w § 2 niniejszego rozporządzenia w sklepach, w straganach na targu, w hali targowej, lub w handlu ulicznym, jest zobowiązany do wywieszenia w swoim lokalu sprzedaży itp. dobrze czytelnego cennika, wpadającego w oczy i widocznego z zewnątrz, w którym winne być uwidocznione ceny sprzedaży, jak również ewentualnie przepisane ceny maksymalne.

O ile jakiegoś towaru już nie ma na składzie, należy bezzwłocznie wykreślić cenę sprzedaży w cenniku.

Wyjątek co do tego postanowienia przewidziany jest w § 5.

§ 2.

W cennikach należy podać ceny następujących towarów:

1. Ziemiopłodów i ich przetworów i pieczywa.
2. Mięsa, kiełbasy, wyrobów mięsnych wszelkiego rodzaju i tłuszczów zwierzęcych.
3. Jarzyn, owoców, mleka, masła, sera, jaj, drobiu, ryb i dziczyzny.
4. Kawy, herbaty, kakao, ryżu, owoców strączkowych, cykorji, mydła, sody, świec, soli, octu, cukru, tłuszczów roślinnych, śledzi i zapałek.
5. Materjałów wełnianych, materjału na bieliznę, surówki barchan-weluru, pościelowego, katuny, sienników, nici, skarpetek, kalesonów, koszul trykotowych, koszul z przodkiem, odzieży (gotowych ubrań), trzewików do sznurowania, trzewików skórzanych, butów do roboty, kapeluszy wełnianych i czapek.
6. Naczyń żelaznych, naczyń emaljowanych, naczyń blaszanych, glinianych, szklanek, porcelany gładkiej, niemalowanej, łyżek, noży, widelec, łańcuchów.
7. Materjałów opałowych wszelkiego rodzaju, oraz nafty, spirytusu, benzolu, benzyny, karbitu.

§ 3.

Ceny wyznaczone być muszą w walucie krajowej, w cyfrach arabskich za 1 kg, 1 litr, 1 metr, 1 sztukę lub na inne tym podobne jednostki przepisane dla handlu.

Cenniki zaopatrzyć należy przed wywieszeniem w dokładną datę ich wywieszenia oraz podpis właściciela zakładu lub jego zastępcy (§ 6 ust. 2).

§ 4.

Ceny uwidocznione w cennikach uważa się za ceny sprzedaży w myśl rozporządzenia o lichwie z dnia 8. maja 1918 r. (Dz. U. Rzeszy Niem. str. 195).

Cen oznajmianych w cennikach nie wolno przekraczać.

Nie wolno kupującym odmawiać sprzedaży towarów w ilościach zwyczajnych w handlu drobnym, po ogłoszonych cenach, za zapłatą w gotówce, również nie wolno uzależniać tego od zakupu innych towarów.

§ 5.

O ile towary wymienione w § 2 są wyłożone w oknach wystawnych, na straganach, na wozach lub stołach handlarzy ulicznych i jest na nich lub na ich opakowaniu podana ich cena w sposób dla każdego widoczny, wtenczas nie zachodzi potrzeba umieszczenia towaru w cennikach.

§ 6.

Winni przekroczenia przepisów niniejszego rozporządzenia, będą karani według § 19 przyt. na wstępie obwieszczenia karą grzywny aż do 150 zł. lub w razie nieściągalności aresztem aż do 4 tygodni, o ile inne ustawy lub rozporządzenia nie zagrażają cięższemi karami.

Jeżeli właściciel przedsiębiorstwa poleci kierownikowi miejsca sprzedaży ogólne wykonywanie niniejszego rozporządzenia, wtedy za przeprowadzenie postanowień §§ 1—3 i 4 ustęp 6 jest odpowiedzialny kierownik miejsca sprzedaży, o ile nie zachodzi specjalne zawinienie samego właściciela.

§ 7.

Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Równocześnie traci moc obowiązującą wydane w tym przedmiocie rozporządzenie z 10. sierpnia 1921 r. *)

Katowice, dnia 5. stycznia 1925 r.

Magistrat.

---

*) W Zbiorze Statutów Miejscowych nie ogłoszono.

13) Zarządzenie Policji Miejskiej o ograniczeniu obrotu artykułami żywności w obrębie miasta Katowic i przylegających doń dzielnic.

Na mocy § 5 i 6 ustawy o zarządzenie pol. z dnia 11. marca 1850 r., §§ 143 i 144 ustawy o ogólnej administracji kraju z dnia 30. lipca 1883 r., §§ 1 i 2 ustawy o zarządzie policji na Górnym Śląsku z dnia 19. czerwca 1912 r. oraz § 8 pkt. 10 i 12 ustawy z dnia 28. sierpnia 1905 r. (Zb. Ust. Prusk. strona 373) zarządza się za zgodą gminy miasta Katowic co następuje:

§ 1.

Cukierki w handlu ulicznym (sprzedaż na ulicy, targach i rynkach ze straganów, budek, koszów itp.), mogą być sprzedawane tylko w indywidualnym opakowaniu (zawinięte w papier, bibułę cynfolja).

§ 2.

Inne wyroby cukiernicze, jak ciastka, pierniki, obwarzanki, chałwa itp., oraz pieczywo w handlu ulicznym, powinny być umieszczone bezwarunkowo pod szkłem (szafki, gablotki, klosze).

§ 3.

Owoce w szczególności, wszelkie gatunki śliwek, oraz pokrajane kawony, melony itp. w handlu ulicznym, powinny pozostawać pod przykryciem z czystej gazy muślinowej.

§ 4.

Lody w handlu ulicznym powinny być sprzedawane w sposób zabezpieczający przed zanieczyszczeniem.

§ 5.

Winni naruszenia postanowień niniejszego zarządzenia, podlegają w drodze administracyjnej karze grzywny do 30 zł. lub aresztu do 3 dni, albo obu tym karom łącznie, niezależnie od konfiskaty przedmiotów, wprowadzanych w obieg niezgodnie z przepisami niniejszego zarządzenia.

Konfiskata może być orzeczona samoistnie.

§ 6.

Zarządzenie niniejsze obowiązuje od chwili ogłoszenia.

§ 7.

Zarządzenie policyjne o ograniczeniu artykułami żywności z dnia 30. maja 1930 r. uchyla się.

Katowice, dnia 5. stycznia 1931 r.

Administracja Policji Miejskiej.

14) Taryfa
dla prywatnych pośredników pracy.

Na mocy zarządzenia Min. Przemysłu i Handlu z dnia 17. czerwca 1910 roku ustala się stosownie do § 5 ustawy o pośrednictwie pracy z dnia 2. czerwca 1910 r. i wysłuchaniu Komunalnego Urzędu Pośrednictwa Pracy oraz przedstawicieli prywatnych pośredników pracy, pracodawców i pracobiorców następującą taryfę dla pośredników na obręb miasta Katowic i przylegających doń dzielnic.

A. Personel domowy:

Gospodyni, zast. gospodyni, mamka, kucharka .	10.— zł.
Służąca, pokojówka, niańka do dzieci . . .	5.— „
Dziewczynka do dzieci	5.— „
Personel nie wyszczególniony, najwyżej . .	5.— „

B. Personel dla hoteli, restauracyj, kawiarń itp.:

St. kelner, kucharz	20.— „
Kelner, kelnerka	10.— „
Bufetowy, bufetowa	10.— „
Służący hotelu	5.— „
Kelner, kelnerka (prowadzący interes na własny rachunek)	25.— „
Kucharka, gospodyni, zast. gospodyni i kucharki .	10.— „
Pokojówka	5.— „
Dziewczyna do kuchni	3.— „
Personel pomocniczy na jeden dzień (kelner, kucharz, kucharka)	1.— „
Praktykant kelnerski, uczeń kelnerski . . .	5.— „
Dozorca domu	5.— „
Personel wykazem powyższym nieobjęty . .	5.— „
Dzierżawca lub zastępca restauracji 10% mies. dzierżawy lub wynagrodzenia, maksym. .	250.— „

Dla niewyszczególnionych w niniejszej taryfie posad ustala w razie sporu Policja Miejska wysokość przysługującej się pośrednikowi opłaty.

1. Opłata może być pobierana wówczas, gdy umowa stosownie do czynności pośrednika przyjdzie do skutku. Gdy obie strony jak pracodawca, tak pracobiorca z czynności pośrednika skorzystają, płacą opłatę obie strony po połowie. Umowy na niekorzyść pracobiorcy są nieważne.

2. Oprócz wymienionych opłat, wynagrodzeń innego rodzaju pobierać nie wolno. Uboczne wynagrodzenia, jak wydatki w gotówce, mogą być pobierane tylko w takich wypadkach, gdy zlecający poprzednio na to wyrazi swą zgodę i gdy udowodniona zostanie konieczna potrzeba.

3 Pośrednicy pracy są obowiązani oznajmić poszukującym posady wysokość opłaty przed dojściem do skutku umowy co do zapośredniczenia. Taryfa o opłatach winna być wywieszona w lokalach pośredników, w których wykonują swe czynności na miejscach widocznych.

4) Przepisy pod 1) nie odnoszą się do wydania list wakujących posad.

Katowice, dnia 5. marca 1931 r.

Administracja Policji Miejskiej.